

Trude Teige
Mormor danser i regnen
320 sider
alpha

Vi har altid stor respekt for bøger, hvor researchen er på plads, og hvor man kan nikke genkendende til de adresser, forfatteren nævner i bogen. Såsom eksempelvis den georgianske ambassade i Berlin, som er placeret tæt ved Tiergarten i netop det berømte ambassadekvarter.

Og når research oven i købet munder ud i en spændende tilgang, en fin handling, et historisk vingesus og en høj sproglig kompetence. Så bliver man begejstret og efter endt læsning, får man nærmest lyst til at opleve det hele igen; eller i hvert fald en tur til Berlin.

Juni har arvet sine bedsteforældres hus på en lille ø tæt ved Drammen og Kragerø i Norge. Læserne får en meget livagtig rundtur i huset, hvor Juni finder et billede, hvor mormor er sammen med en tysk soldat -, og herudover et brev stemplet i Tyskland i 1946. Her bliver Juni nysgerrig, for hun har aldrig vidst, at mormor havde været i Tyskland efter krigen.

Som en bedre detektiv, begiver Juni sig nu ud på en rejse, såvel indvortes som udvortes, og den fører hende til Berlin og videre til en lille by, Demmin der blev en del af den russiske zone. En by der gemmer på et stykke krigshistorie som alle helst vil glemme.

Og som så viser sig at have stor betydning for familien. Også for Juni selv.

Spændingen i bogen er sat godt nok op, og også nogle udmærkede overraskelser og delplots undervejs. Men det, der virkelig er betagende, det er sproget i bogen og den måde, hvorpå man som læser bliver taget i hånden og gelejdet rundt i de forskellige byer og miljøer og menneskers oplevelser som sådan.

Det være sig steder, hvor *gaderne næsten var øde*, hvor *man går langsomt forbi stationsbygningen*, hvor *Tekla med langsomme bevægelser slår dynen til side og hinker ud i gangen*, eller hvis *man vågner på et hotel ved, at sengen ryster, eller når forstadstoget er stuvende fuldt.*

Alt er beskrevet særdeles livagtigt, så man som læser kommer meget tæt på hovedpersonerne, og det kan vi godt lide.

Ingen distance, og forfatteren formår virkelig at leve sig ind i, hvordan verden så ud dengang .

En fin roman der rummer autentiske og virkelige menneskeskæbner, og som så også springer i tid og sted, og det kan godt virke forvirrende, at typografien ændres nu og da, åbenbart noget man har ment skulle til for at gøre nogle af kapitlerne godt adskilt fra de andre.

Det synes vi nu ikke havde været nødvendigt. Det er forvirrende.

Men altså, det er småting, for her er tale om en bog der tvinger nogle af de begivenheder fra historien frem, som der er mange, der bestemt ikke vil huske, og som derfor er med til at udvide vores verdensbillede og oplevelser af rædslerne fra krigens tid - og tiden herefter.

Som nævnt er bogen skrevet over faktiske personer og hændelser, hvilket giver den en ekstra dimension.